

Andrzej Grabowski

Holnap

(Jutro)

Fehérednek még
kertjeink havakkal
fakó sárga fűvünk
zöldszínűvé válik
vadméhek lépét
a medvék elhagyják
és az anya felkel
mélységes álmából.
Mi pedig könyökünk
csuhánk alá rejtjük
tenyerünk fordítjuk
karmunk begörbítjük
hamis prófétáknak
tükreit eltörjük
szemünk bogarában
meglátjuk magunkat.

*

Kiszóratás

(Wyjście)

Pávatollakról mesélek majd neked
ha felhagysz holnapba vetett reményeiddel.
Nézd amott a falon a kürtöt...
Biztonságos rézrozsda öleli
ne hidd, hogy az igazság szomorú akar lenni
s hogy Melpomené játszik velünk.

Ne feledd neked is meg kell találnod
saját, galíciai bölcsőben ringott
Sanchódat, barátod akár testvéred
is lehetne, ő sosem kérdezi majd
meggyfa virágait, miért, hogy a fehérségben
ismét aláhullnak rendre csendesen.

S ha szalmabábút pillantasz meg éjjel
amint ezüsttel csillan, lehelete szél,
térdelj le és mondd el, Miatyánk
ki nemzettél minket, vezettél, űztél
mikor pohár fölött gyötrődve ültünk
tanúskodtál, mikorra lélegzetünk elfogyott.